

רָאשׁ הַמִּשְׁלָה אִיבֵּד אֶת האימֹן

מאת שאל שיף

אם מישרו מנאמני של ראש הממשלה יצחק שמיר היה מביא ליריעות, לא בחל ושרק, בה שאטרים עליו במלטהו, במילוגות הדתיות, במילוגות דמיין ובכערד היה ודאי מסיק את הסנקציות ומתקצר, או שהרשות פחרות, מסתור עשי תזיבור.

עוד לא נאמרו דברים כה בוטים וכח חרופים על יושרו של ראש הממשלה כפי ששמענו ביום האחרון על יצחק שמיר.

הבדיחה הרווחת במסנו הכנסת היא כי אסקול אמר בשעתו "מה, נס אסור כבר להבטיח?...", בא שם וחותם: מה? אסור כבר לחותם?..."
הנת קטע מדבריו של ראש הממשלה למשחתת המפ"ל, עד ביום שני, בשעה 8.00 בערב:

"עד מחר בצהרים (יום ג') גדע אם הולכים לרוח-ביה או לא. זה גבול הומן לסתים את השיחות עם ה- מעדן. אני מード מעוניין שהמפ"ל תקבל מה שי- הבטחנו. אין שום דבר מוי- גמר. ישבנים עדיין חבריהם ומשתתפים. אני הייל שניי בהםים אליהם נתפרש ונודיע..."

אם זה אומר ראש הממשלה למי? למשחתת המפ"ל שה-תה לויאלית ליליכו, שהיתה לויאלית לו אישית. שמא כה ברצונו האישלי להקים ממשלה רחבה והיתה גם מוכנה לשלם את המחדד בשל טובת המדינית, כדי שתוקס ממשלה רחבה.

ליחס כוה לא ציפתה המפ"ל עם מי שאמור להיות ראש הממשלה הבאה של מדינת ישראל והוא מכחן לראש ממשלה בהותה. אין ספק אם המפ"ל הייתה מומנה בראש הממשלה, יצחק שמיר והוא היה טועה לפניה, השותפה הנימננת, את קשייו להקים ממשלה רחבה בגל מחסור בתוויים — היה המפ"ל מנדבת ברצונו את חלקה. אלא שרראש דרמשלה לא טרח כלל לראיון את המפ"ל, פעל מאחוריו גבה ועד שלושים דברי איילו היה אחות המפלגות ולא ראי לדבר עמה אמת. רק אהטול בבוקר כאשר נכנס שר הדות ובלון הגמר אל יצחק שמיר ואמר לו: תלכנו איתך בתינויו ופעלו שתעמדו בראש הממשלה, בליך ווטא- ציה, בכאותה תינוקת הילכנו איתך...". ת' ממשלה רחבה — רל או אמר לו יצחק שמיר, כי הוא מצטרף אבל תיכון החינוך והתרבות ישאר בידי המערך. Caino שבים ב' בערב לא ידע כי התיכון הזה עומד למסירה למערך.

ח"כ גאולה בלהן שאברה ל' שלשות "הסתכל לי כקנין" ... מבירה אותו אויל טוב יותר מכלום (סאו הלחשי) ומה ששותן ודי עוד יראה אור בנסיבות ובנסיבות שלא יוכיאו לראש הממשלה.

